

„Ferraty Raxu a Hochschwabu“

DEN 1.: V pátek 30.9. přišel den „D“ nebo spíše den „F“, protože jsme opět po roce odjžděli směr rakouské Alpy. Sraz v 6:00 dodrželi všichni na čas. Předpověď počasí slibovala pěkný víkend.

Cesta ubíhala příjemně. V Brně přistoupil Šimon a tak se počet účastníků našeho výjezdu zastavil na čísle 14. Kolem desáté jsme už přebalovali batohy ve vesničce Prein an der Rax v [Raxalpách](#), která byla místem nástupu naší první ferraty - [Hans von Haid-steig](#) (obtížnosti C/D).

Zajištěné cesty, tzv. **ferraty (klettersteigy)**, umožňují zdatným turistům dostat se do míst dříve přístupným jen horolezcům. Stupnice obtížnosti pro ferraty je od A (nejlehčí) - po E (nejobtížnější).

Nejprve ferrata začínala snadným výšvihem na pilíř. Pak již přišel na řadu první žebřík a soustava skalních ploten s těžšími děčkovými pasážemi. Komínem, který byl doplněn kramlemi (umělé stupy) a následným traverzem, ferrata došla ve výšce 1585 m k soše černé Madonny. Pak jsme procházeli lehčí terén a nakonec přišla vrcholová plošina s křížem.

Naše lezecká skupina prostupovala ferratou jako „nůž máslem“ a něco po druhé hodině jsme stáli na vrcholu **Preiner Wandu 1783 m n. m.** Krásné výhledy nám byly odměnou za vynaložené úsilí při lezení. Nemohlo chybět vrcholové foto a po krátkém odpočinku následoval sestup k autu. Vesnička Prein nebyla místem našeho noclehu. Dnes nás ještě čekal přejezd do 140 km vzdáleného **Admontu**, který leží v samém srdci [Národního parku Gesäuse](#). Naši další navštívenou oblastí mělo být pohoří [Hochswab](#).

Ve 20:00 jsme již byli na ubytování v příjemném rodinném **Campingu Forstgarten**. Náš matrazenlager propojený s kuchyňkou byl pouze pro nás a nabídl nám super zázemí pro budoucí dvě noci. Páteční večer byl teplý, proto chlapci rozdělali oheň, děvčata připravila párky a Jonáš naladil kytaru. Od ohně nás „vyhnala“ přeháňka, ale nám to nevadilo. Den byl náročný a všichni byli unaveni. Před půlnocí již všichni zalehli v postelích. Sobota neměla dobrou předpověď počasí, proto tentokrát budíka nikdo nenatahoval a dospávali jsme pátek. Den volna se v lezecké terminologii nazývá „rest day“

DEN 2.: Ráno mrholilo, ale bylo teplo. Kolem druhé už počasí vypadalo nadějně, tak jsme ukončili „hodování“ a po velmi vydatné snídani vyrazili směr **Graz** do [Medvědí soutěsky](#). Soutěska je považována za perlu rakouských soutěsek. Ve skalnatém kaňonu nás čekalo 164 lávek, žebříků a můstků, které vedly podél tůní a vodopádů. Celá trasa kaňonem je vedena po dřevěných lávkách, pod nimiž hučí vodopády. Trasa je dlouhá 1300 m a podle průvodce měl výstup trvat 2h.

DEN 3.: Neděle byla opět slunečná. Zabalili jsme, uklidili a podle plánu odjeli směr **Eisenerz** pod **horu Erzberg**. Hora Erzberg je součástí železnorudných Alp a patří k nejbohatším evropským ložiskům železné rudy. Předpokládá se, že zde rudu dobývali už ve středověku, ale důkazy o její těžbě pocházejí až z 11. století. Povrchové i hlubinné dobývání změnilo alpskou krajinu k nepoznání, přesto i zde „kvete“ cestovní ruch.

Muzeum a gigantická nákladní auta, jejichž kola dosahují průměru až 260 centimetrů, se v posledních letech stala vyhledávanou turistickou atrakcí. Navíc důl poskytl zázemí jednomu z nejtěžších enduro závodů na světě [Erzbergrodeo Red Bull](#) a tak město o turisty nouzi nemá.

Naším cílem byla [ferrata Eisenerz](#), (obtížnost C/D), která vystupuje strmě nad městem na vyhlídkový vrchol **Pfaffenstein** (1871 m n.m.) Ferrata začínala strmější plotnou, pak následovala jednodušší pasáž a poslední třetina ferraty vedla v nejexponovanější části tzv. „Headwallu“. Cesta vzhůru na vrchol proběhla bez problémů, stejně tak i sestup. Ve čtyři hodiny jsme sedli do aut a v pozdních večerních hodinách jsme ve zdraví dojeli před GPB. Tak ahoj příští rok v Toteskách.

Více fotek
[v GALERII GPB](#)
za předmětovou
komisi TV
Daniel Svoboda